

РЕШЕНИЕ

№ 431

гр. Перник, 11 юни 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и първи май през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД №338 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение №24 от 18.02.2014 г., постановено по НАХД №1699/2013 г. Районен съд - Перник е отменил изцяло наказателно постановление (НП) № К-0028198 от 10.09.2013 г., издадено от Гл. Директор на Главна дирекция (ГД) „Контрол на пазара“ (КП) при Комисия за защита на потребителите (КЗП), с което на „****“ ЕООД, ЕИК ***. седалище и адрес на управление: ***, вх. В, представлявано от *** и ***, управители, са били наложени две административни наказания „имуществена санкция“ в размер на по 3 000 (три хиляди) лева, за нарушения съответно 1. по чл. 45, ал. 1 от Закона за потребителския кредит (ЗПК) във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 9, т. 10, т. 11, т. 12, т. 15, т. 16, т. 20, т. 22, т. 23, т. 24 от ЗПК, както и 2. по чл. 45, ал. 1 от ЗПК във вр. с чл. 5, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗПК

За да отмени издаденото от КЗП наказателно постановление, Районен съд - Перник е приел, че в хода на производството по налагане на административно наказание са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочили цялото производство по ангажиране административнонаказателната отговорност на търговското дружество за констатираните две нарушения на ЗПК, състоящи се в съставяне на процесния акт в отсъствието на нарушителя без последния да бъде надлежно уведомен и поканен за това, каквото е условието на чл. 40, ал. 2 на ЗАНН, както и във връзка с това липса на документални данни в производството да е спазен редът на чл. 43, ал. 4 и 5 на ЗАНН, приложим в случаите на съставен акт за нарушение в отсъствие на нарушителя. Районният съд е изразил съмнение и относно факта кому и редовно ли е връчен така съставеният акт за нарушение, предвид липсата на данни за лицето, положило подпис в акта, както и липса на надлежна представителна власт у друго лице, различно управителите на наказаното дружество.

В касационната жалба са развити оплаквания, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно, тъй като не са налице констатираните от районния съд процедурни нарушения. Изложени са доводи и по съществото на проведеното административнонаказателно производство, касателно

съставомерност на действията по посочените за нарушени законови разпоредби и безспорност на тяхното авторство. Съображенията на касатора са развити подробно в касационната жалба, както и в становището на процесуалния представител на КЗП при гледане на делото пред касационния съд. В хода на касационното производство са представени писмени доказателства във връзка с посочените основания за обжалване – 2 (два) броя покани от КЗП за явяване за съставяне и връчване на акт за нарушение ведно със съпроводителните пощенски разписки, получени от лице с неустановено качество на адреси в София и в Перник.

Ответникът по касационната жалба – „***“ ЕООД, гр. София в приложен отговор по касационната жалба оспорва основателността ѝ и поддържа становище, че решението на районния съд е правилно и следва да се остави в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник предлага да се отмени решението на първата съдебна инстанция.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, касационният състав на Административен съд - Перник, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в предвидения за това преклузивен процесуален срок по чл. 211, ал. 1 от АПК във вр.с. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, от надлежна страна и при наличието на правен интерес. Ето защо съдът намира жалбата за допустима.

Разгледана по същество е неоснователна във връзка с изложените в нея оплаквания.

При съпоставяне на развитите оплаквания – подробни, но несъответни на доказателствата по делото се налага изводът, че решението на районния съд е правилно и следва да се остави в сила на основание установените от районния съдия процесуални нарушения.

Основателно като отменително основание първоинстанционният съд е приел, че процедурата по съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя е опорочена. Без значение в случая е изпратеното писмо-покана с изх. №С-03-1033/11.03.2013 г., представена като писмено доказателство във връзка със сочените касационни основания за обжалване, което е доставено на различни адреси в София и Перник видно от известия за доставяне с №№2100015361654 и 2100015361634. На първо място – едната покана се сочи да връчена на адрес в гр. Перник, който не е посочения адрес на управление на дружеството, какъвто съгласно Търговския закон, всеки търговец има задължението да посочи и на който по всяко време, в рамките на работния ден, да се намира негов упълномощен представител или длъжностно лице, което да приема книжа, призовки и съобщения, каквато е и същностната функция на адреса на управление. След като дружеството не е посочило друг адрес, различен от посочения за кореспонденция: ***, вх. В, то това е адресът на който следва да се получават книгата. При това положение едната покана автоматично на това основание следва да се изключи от доказателствата относно факт на редовно уведомяване/отправяне на покана.

На следващо място и двете покани са получени от лице, с неустановено в хода на производството качество, без данни същото да се явява такова, натоварено да поема книгата по реда на чл. 180, ал. 5 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), приложим в административнонаказателното производство по силата на препращащата разпоредба на чл. 84 от ЗАНН. Дори и да се приеме, че на адреса в София

лицето, получило поканата е натоварено да поема книгата, то предвид останалите пороци на производството, същото не може да бъде saniрано.

Обратната разписка за доставяне на поканата и в двата случая се е върнала при изпращача съответно на дати 20.03.2013 г. – от адреса в гр. София и на 19.03.2013 г. от адреса в гр. Перник. Следователно към датата на съставяне на акта у неговия съставител все още не е било налице основанието, поради нереализиране на предвидените в закона предпоставки, за съставянето на АУАН в отсъствие на нарушителя.

Безспорен е и фактът на нередовно предявяване и връчване на съставения акт за процесното нарушение. Споделя се изводът на районния съдия за липса на документална обосноваост първо относно спазена процедура по чл. 43, ал. 5 и 6 на ЗАНН и втори поради липса на данни кому е бил предявен и връчен процесния АУАН. В същия е положен само подпис и само един подпис. Съгласно учредителния акт на дружеството – дружествения договор, известен на съда посредством извършена служебно справка в Търговския регистър, който е публичен, същото има четирима управители към момента на извършване на обсъжданите процесуални действия, като се представлява винаги от двама управители заедно. От това следва, че актът не е предявен и връчен на двама от представляващите дружеството към онзи момент управители, тъй като подписът е само един. Освен това и данни кой е неговият автор също не са налице. Както заключава и районният съд, вероятно е действията да са извършени спрямо пълномощник на дружеството, на основание приложеното като част от преписката пълномощно с рег.№10400 от 15.08.2011 г., което обаче - общо по своя характер, не овластява пълномощника Калева да представлява дружеството в административнонаказателни производства, респективно да приема и подписва АУАН като нарушител. Да се приеме обратното, означава, че гарантирани процесуални права на лицето - да отговаря и се защитава за/от вмененото му нарушение, не се зачитат от АНО. Този вероятно умишлен дефект на пълномощното на Калева безспорно се отразява на процесуалната законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство и винаги е самостоятелно основание за отмяна на постановения завършващ го правораздавателен акт.

Предвид изложеното касационен състав на Административен съд - Перник приема жалбата за неоснователна, тъй като не са налице сочените касационни основания. Атакуваното решение на районния съд е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон, поради което, и като такова, ще следва да бъде оставено в сила от настоящата инстанция.

По изложените съображения съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №24 от 18.02.2014 г., на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1699 по описа на съда за 2013 г.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.